

هم پیمان شدن حضرات آیات بهبهانی و طباطبایی به منظور نیل به مشروطه (1284 ش)

انتشار عکس موسیونوژ بلژیکی مدیر کل گمرک ایران با لباس روحانیت شیعه در مجلس لهو و لعب، خشم مردم متدین و علما را برانگیخت. در این میان، کوبنده‌ترین و مؤثرترین اعتراض از جانب...

انتشار عکس موسیونوژ بلژیکی مدیر کل گمرک ایران با لباس روحانیت شیعه در مجلس لهو و لعب، خشم مردم متدین و علما را برانگیخت. در این میان، کوبنده‌ترین و مؤثرترین اعتراض از جانب سید عبدالله بهبهانی، عالم بزرگ تهران، مشاهده شد. مظفرالدین شاه در پی اعتراضات سهمناک بهبهانی، نامه‌ای به او نوشت و به برآوردن خواسته‌های وی تعهد سپرد. اما با آرام شدن مردم و فروکش کردن هیجان‌های نخستین، اقدامی از سوی شاه قاجار در این باره صورت نگرفت و این بار، بهبهانی مصمم شد تا به همراهی دیگر علما، نهضت را شوری تازه ببخشد. براین اساس، مقصود خود را با علمای نامدار و بزرگ تهران در میان گذاشت که در این میان تنها سید محمد طباطبایی اظهار داشت که به خاطر مشروطه، حاضر است بهبهانی را همراهی کند. آیت‌الله بهبهانی نیز همکاری طباطبایی را مغتنم شمرد و دوم آذر 1284 ش به منزل طباطبایی رفت و پس از مذاکره، هم‌پیمان و متفق شدند که در مبارزه علیه استبداد و ظلم حکومت تا رسیدن به هدف اصلی یعنی مشروطه، از یاری یکدیگر باز نایستند. این نشست که به پیمان "سیدین سندن" معروف شد، در تاریخ مشروطیت اهمیتی بس بزرگ یافت تا جایی که رشد نهضت مشروطه‌خواهی را به آن دو بزرگوار دانسته‌اند. بهبهانی شخصیتی بی‌باک، شجاع و سرسخت بود و طباطبایی، عالمی متقی، پاک دامن، آگاه به علوم زمان و اوضاع سیاسی جهان. در واقع، دو ویژگی متمایز که هر رهبر برای پیروزی نهضت بدان نیازمند است، یعنی سازش ناپذیری و درایت، به وسیله اتحاد بهبهانی و طباطبایی حاصل شد و پیروزی‌های بعدی را ممکن ساخت تا به مشروطه دست یافت.